

Roman Simić Nagradivani pisac i ustrajni organizator Festivala europske kratke priče otkrio je što nas čeka u njegovu "punoljetnom" izdanju

Denis
Derk

U nedjelju u Zagrebu tradicionalnim i opuštačim programom "Čuvajte se, hrvatski pisci kuhaju" u kojem sudjeluju Zoran Ferić, Senko Karuza, Robert Mlinarec i Ivica Prtenjača počinje osamnaesti Festival europske kratke priče. Već u 20 sati, nakon druženja dobrodošlice, festivalski program počinje razgovorom Miljenka Jergovića i Semezdina Mehmedinovčića koji će se uz moderaciju Đurđice Čilić Škeljo održati u velikoj dvorani Teatra ITD. Pisci i prijatelji prisjetiti će se svoje vožnje vlakom iz druge polovice osamdesetih godina prošlog stoljeća kada se s njima u kupeu našla nepoznata, štuljiva žena koja im je povjerila da "nosi svog oca kući", u kovčegu koji putuje istim vlakom. O festivalu dobre energije koji je postao i dijelom službenog programa Rijeke kao europske prijestolnice kulture i koji je hrvatski izvozni proizvod, jer su neki strani festivali kopirali ovu hrvatsku formulu, razgovaramo s njegovim neumornim osnivačem i umjetničkim voditeljem Romanom Simićem. Simić je i hvaljeni i nagradivani autor kratkih priča. Prve je objavio u knjizi "Mjesto na kojem ćemo provesti noć", zbirkom "U što se zaljubljujemo" 2005. osvaja nagradu Jutarnjeg lista za najbolju proznu knjigu, a 2011. pobjedio je na Večernjakovu natječaju za kratku priču "Ranko Marinković" pričom "Na istok". Ta je priča i objavljena u antologiji kratkih priča Večernjakova natječaja "50 godina 50 priča" koju je uredio Tomislav Sabljak. U posljednje vrijeme Simić piše i slikovnice.

Festival europske kratke priče dočekao je punoljetnost. Znači li to da je postao ozbiljniji?

Ozbiljnost je hvalevrijedna, ali nekoj smrtnoj ozbiljnosti ovaj festival nije težio nikada, pa ni sad, kao osamnaestogodišnjak. Da se razumijemo, teme kojima se bavimo, pisci koje dovodimo, programi koje nudimo – sve to je ozbiljno i ne prepusta se slučaju, ali istodobno svojoj publici i sebi samima ne propuštamo priuštiti i zaigranosti i veselja, smijeha i puno osobnog kontakta – svega onoga bez čega dobre književnosti, ili književnosti u kakvu vjerujemo – nema.

Kako dolazite do atraktivnih imena koja gostuju na festivalu kao što je to madarski književnik i scenarist László Krasznahorkai?

Možda se sjećate, ali László je u Hrvatskoj prvi put nastupio baš na FEKP-u, u doba kada kod nas još nije bio prevoden i objavljen. No nije ni jedini takav slučaj: ovaj festival ponosan je i zbog toga što je na njemu gostovalo mnogo onih koji su u međuvremenu postali velika imena i ko-

jima se, baš kao i László, svidjelo što su kod nas doživjeli. Formula je da se svaki naš gost mora osjetiti dobro i kao pisac i kao čovjek. I zato s piscima ostajemo u kontaktu; od volontera pa do članova odbora, postajemo im prijatelji. Mnogo smo puta to osjetili, a ovaj festival nipošto nije najveći ili najglamurozni, ali sigurno je jedan od onih koji pisci neće zaboraviti. László Krasznahorkai u tome nije usamljen. Sretan sam što mogu reći da su nakon osamnaest godina djelovanja mnogi naši književni prijatelji ujedno i veliki pisci, a mnogi veliki pisci naši prijatelji.

Kada ćete promijeniti ime Festivala europske kratke priče u Festival svjetske kratke priče?
S obzirom na to odakle nam sve dolaze autori, a ove godine doista dolaze s četiri kontinenta, razumijem ovo pitanje, pa tko zna, možda na neki još okruglij rođendan... Ali to nas naše putovanje tragom priče, zbog kojega smo ovogodišnje izdanje i odlučili nazvati Homo Narrans, zapravo uvjerava da priča ne poznaje granice, pa čak ni uvrježene odrednice tipa europsko i svjetsko. Kad razmišljam o priči nekog suvremenog domaćeg pisca, mogu pomisliti na Raymonda Carvera, a kad pomislim na Carvera, mogu pomisliti na Čehova, a kad pomislim na Čehova... Priča jednostavno ne dopušta da je sputa, preskače mora i prelazi kontinenta da bi (među ostalim, nipošto najvažnije) festivalima

poput našega omogućila da zadrže svoja imena.

Vaš festival intenzivno suraduje s projektom EPK Rijeka 2020. koji je iznimno tajnovit u vezi programa.

Koliko će EPK utjecati na devetnaesto izdanje vašeg Festivala?
Da, oko programa još neko vrijeđem moramo biti tajnoviti, ali mislim da mogu reći da nam se smiješ sjajna književna događanja, istaknuta književna imena – sve ono za čime težimo i inače, samo što će svega toga sljedećeg ljeta biti još više – od pisaca čiji će nastupi zasigurno odjeknuti, do programa i suradnji koji će u Rijeci doista oživjeti svjetski književni šušur.

Dakle, 19. izdanje FEKP-a dogodit će se 2020. godine u Rijeci i Zagrebu i kulminirati baš u Europskoj prijestolnici kulture – samo po sebi – jedna lijepa priča.

Svibanj je postao najintenzivniji mjesec što se literarnih festivala tiče. Je li vam to problem?

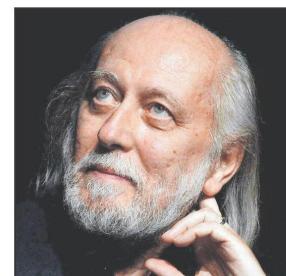
Tko je ono napisao da je travanj najokrutniji mjesec? Šalim se. Mi smo s tim krajem svibnja i početkom lipnja zadovoljni već osamnaest godina pa mu – gužvi usprkos – namjeravamo biti vjerni i nadalje. Naravno da bi u nekom savršenom svijetu i za publiku, i za medije, pa samim time i za nas bilo bolje da su te naše književne akcije tijekom godine ravnomjernije raspoređene, ali vjerujem da različiti formati i šmekovi ovih festivala pod

OVE GODINE FESTIVAL SURADUJE I S RIJEKOM KAO PRIJESTOLNICOM EUROPSKE KULTURE, ALI PROGRAM JOŠ KRIJE

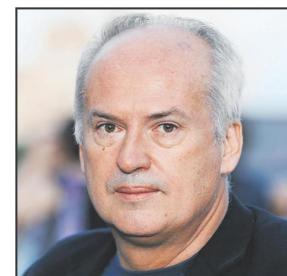
svibanjskim suncem na koncu pronađu svoje mjesto i one koji ih vole i prate.

Jeste li sevi osobno zamorili kao glavni motor festivala? Razmišljate li o nasljedniku?

Festival europske kratke priče su ljudi, jedna mala ali marljiva grupa, nipošto jedan čovjek, koliko god bilo lakše da ga se gurne (ili se on sam gura?) u prvi plan. Neki od tih ljudi su, baš kao i ja, uz festival od samih početaka, neki su dolazili poslije, pa imaju 10, 5, 3 ili godinu staža – i naravno da bi bez tih osvježenja, bez novih ideja, nove energije, i ovo naše događanje s vremenom usporilo i stalno. Pa bi zato odgovor bio: da, ja se, naravno, umaram (osamnaestogodišnjaci znaju biti naporni), a jesam li se baš posve umorio – recite kad se vidimo na festivalu. Za razliku od nekih, FEKP je još mlad, hvala na pitanju.

Madarski književnik i scenarist László Krasznahorkai prvi je put gostovao baš na FEKP-u

Pisac i FEKP-ovac s američkom adresom Josip Novakovich bio je u finalu Booker Internationala

Novinar i pisac Miljenko Jergović na otvorenju će razgovarati sa Semezdinom Mehmedinovćem

Ozbiljnost je pohvalna, ali dobra književnost traži i humor

Ovogodišnje izdanje festivala nazvali smo Homo Narrans jer priča ne poznaje granice, pa čak ni među kontinentima – kad razmišljam o priči nekog suvremenog domaćeg pisca, mogu pomisliti na Raymonda Carvera, a kad pomislim na njega, pomislim na Čehova... priča ne dopušta da je se sputa, smatra Simić